

Té la paraula l'il·lustre diputat... Bé, 26 segons té vosté, senyoria, per a donar-li resposta al conseller.

El senyor Llopis Pascual:

No li he acabat d'entendre bé el que m'ha dit, si és que sí o que no. Però, bé, m'imagino que sí.

També voldria afegir una altra cosa i és que estic una miqueta preocupat perquè mosatros, en setembre, vam fer una proposta, en el seu plantejament, quatre fulles, dient quins deuriem ser els membres, quin és el pla, i mos hem trobat que hi ha dos propostes més, en la mateixa línia, i, curiosament, de les quatre fulles, el Botànic, tant el Grup Socialista com Podemos, han copiat, han copiat només el primer paràgraf de la proposta de Ciutadans. I quan dic que han copiat, és que hem traduït la proposta, l'hem passada pel Turnitin –el mateix programa que va detectar la còpia del senyor president Pedro Sánchez– i me dona un 82 % de còpia. O siga que, (veus) com a mínim, deuriem intentar millorar les propostes i justificar-les.

Moltes gràcies.

Espere que en la comissió del mes que ve o de la setmana que ve mos aproven esta comissió que hem demanat fa quatre mesos. (Veus i aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller, per a finalitzar amb la seua resposta.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Vull recordar-li, senyoria, que la llei existent és una proposició de llei que va nàixer d'ací mateix. El govern no va actuar, va estar al marge de tot això. Per tant, la responsabilitat partix d'este parlament. El Consell ha de gestionar una llei que ell no va proposar, la va proposar el...

I si eixa llei diu, per exemple, que hi ha... parla de docents, de la corporació i de l'empresa i creguem, creguem –bé, jo ara ja no sóc diputat; per tant, seran vostés els qui ho creguen–, doncs, la canviem, per suposat, només faltava. Es tracta de mirar l'experiència viscuda i vore si hi ha possibilitat de millorar-ho, naturalment. En això estem.

Però, anem a vore, jo crec i supose que vosté també i tots ací que el que volem és una televisió que siga moderna, que siga plural, que siga en valencià –perquè serà l'única, entre més de seixanta canals, que serà en valencià, tot siga dit de pas– i, efectivament, de proximitat, sobretot de proximitat, que mos explique les coses que fem, que ens ajude a augmentar l'autoestima dels valencians coneixent-nos més, perquè no s'estima el que no es coneix i, de vegades, molts valencians d'una comarca no coneixen el passa en la comarca del costat i no diguem el que passa més lluny.

Per exemple, és possible que el senyor Pineda, si algun dia algun amic seu –perquè supose que ell ja no ha farà– té una novia a Benicarló, servirà per a aprendre valencià i per a conèixer el Baix Maestrat, que segurament en la vida haja anat al Baix Maestrat. (Aplaudiments)

I això, senyoria, (veus) això, senyoria, és imprescindible, que ens conegam els valencians de totes les comarques, d'un costat i de l'altre, perquè així la televisió, entre les moltes funcions que pot fer, serà la de reconèixer la nostra pròpia diversitat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 187, formulada pel diputat Rubén Ibáñez Bordonau, del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, sobre l'actuació del Consell, després de conèixer-se els lliuraments a compte.

Quan vullga.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Señor *conseller*, mire, hace un año y ocho meses de esta foto, fue la última reunión..., sí, se lo digo, salimos bastante bien, no se preocupe. Fue la última reunión de la comisión mixta sobre financiación. Un año y ocho meses. Y aquella fue la ocasión..., se celebró, dado que había un consejo de política financiera y fiscal presencial, el último presencial que hubo –sabe que el siguiente lo tuvo usted telemático, desde aquel ordenador en Morella, ¿verdad?

Lo cierto es que lo importante no es la foto ni la reunión. Lo cierto es el compromiso que, gracias a Fran Ferri, al *síndic* de Compromís, le logró arrancar. Usted que es una persona difícil de arrancarle algo, ante la presión, usted se vio obligado a tomar el compromiso de que iba a exigir 1.325 millones adicionales, aunque no se reformase el sistema de financiación. Nunca supimos lo que pasó, usted nunca lo ha contado.

Le cuento todo esto porque hoy el presidente el gran anuncio que ha realizado es que ha convocado a la comisión mixta, el presidente, ha convocado, desconociendo que la propia reglamentación de la comisión dice que es obligatorio convocarla antes del consejo de política fiscal, que es el viernes.

Pero, bien, lo cierto es que ustedes, cada vez que el Ministerio de Hacienda dice algo, se ponen absolutamente contentos, satisfechos. Cualquier día, seguramente, van a inundar esto de confeti cada vez que la ministra hable. (Veus)

Recientemente, con las entregas a cuenta, el señor Puig lo valoró como muy positivo, que se mejore la financiación, y dijo que las entregas a cuenta eran un punto de partida. Usted fue un poquito más allá y dijo que valoraba muy

positivament el esforç de donar a conèixer les entregues a compte.

Y yo le pregunto, señor *conseller*, ¿cómo es posible que se reciban en esta comunidad unas entregas a cuenta inferiores a las presupuestadas y que usted esté tan contento? No es comprensible, señor *conseller*.

Por eso, le pregunto, ¿cómo va a actuar el Consell, después de conocer las entregas a cuenta para 2020 que ha hecho públicas el Ministerio de Hacienda?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta, té la paraula l'honorable conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, senyor Ibáñez.

Este tema que planteja vosté és realment interessant, molt interessant.

Anem a vore, nosaltres teníem unes entregues a compte superiors a les rebudes ja fixades en el projecte de pressupostos generals de l'estat. Caram!, què va passar amb el projecte de pressupostos generals de l'estat? Va i resulta que un partit, al qual vosté pertany, va i resulta que va votar en contra. I, per tant, no només vàrem perdre eixe creixement, sinó que vam esperar a una resolució, que van haver de discutir els tècnics d'hisenda amb la intervenció general, per a aconseguir que s'avançaren abans del 31 de desembre, perquè el lloc no tocava, perquè estaven en un govern en funcions i no hi havia pressupostos generals de l'estat. Eixa és la situació.

Jo, de veritat, és que quan parlem d'hisenda, quan parlem de temes de finances, és que, havent governat, com han governat vostés, havent estat en majoria absoluta, com han estat vostés, i no havent pogut ni un dit per a solucionar este tema, de veritat, a mi, a mi, senyor Rubén, li ho dic amb tot el respecte personal, me cauria la cara de vergonya. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar amb la formulació de la pregunta, té la paraula l'il·lustre diputat.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidenta.

Bien, señor Soler, ya sé que preguntarle a usted es prácticamente imposible, es como preguntarle a una pared. Lo peor no es que no diga nada, lo peor es que mienta cuando habla.

Mire, la coletilla esa de lo del presupuesto del 2019 está muy bien usarla siempre, pero, en este caso, creo que no le va a salir bien. Pero voy primero al tema y, después, iré a lo del presupuesto del 2019.

Lo cierto es que, con la comunicación de las entregas a cuenta en enero de 2020, por parte del Ministerio de Hacienda, para el propio 2020, el señor Sánchez hace un agujero presupuestario a todos los valencianos de 269,8 millones de euros; es la diferencia entre lo que ustedes han presupuestado y lo que el ministerio les acaba de comunicar.

Bien, lo cierto es que las entregas a cuenta, de las que ustedes están tan satisfechos y es un punto de partida, el incremento es la cantidad más baja en los últimos seis años, en los últimos seis años. El incremento de las entregas a cuenta supone, respecto al 2019 con el 2020, 141 millones.

Mariano Rajoy, que era bastante malo, para el 2018 nos dio una diferencia de 723 millones. En 2017 quiso también ser un poco más generoso, si es que esto de las entregas a cuenta tiene algo que ver con el gobierno –que sabe usted que no es así–, pero fueron 578. En 2016, fueron 275. En 2015, 391.

Pero, mire, usted ha dicho algo que no es cierto. ¿Usted sabe cuándo recibió la comunicación del Ministerio de Hacienda para su presupuesto del 2019? Usted la recibió en el tercer trimestre del 2018 y no lo digo yo, lo dice el tomo VII del presupuesto, en el informe económico, página 6. Por lo tanto, no dependía del presupuesto del estado, porque ustedes, todas las comunidades autónomas, el tercer trimestre del 2018 ya sabían cuáles eran las entregas a cuenta. (*Veus*) Abandone ya esa coletilla, señor Soler, (*aplaudiments*) porque mentir no está bien y hacerlo en sede parlamentaria es mucho peor.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a finalitzar la resposta, té la paraula l'honorable conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com que la memòria és molt curta, vosté s'atreuix a dir les barbaritats que diu.

Ací vàrem estar no sé quantes setmanes posant-li els dits en l'ull a la senyora Montero perquè no actualitzava les entregues a compte, perquè la senyora Montero deia que un

govern en funcions no ho podia fer, perquè això s'havia de fer en un Consejo de Política Fiscal y Financiera. Se'n recorden vostés? Se'n recorden vostés? Sembla que el senyor Rubén Ibáñez no se'n recorda i, per tant... (*El senyor Ibáñez parla amb el micròfon desconnectat*) Perdó, vam estar setmanes diguent això. Per tant, anem a refrescar la memòria. (*Veus*) Efectivament...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...I, per tant, torne a dir-li que, si s'hagueren aprovat els pressupostos generals de l'estat, com passa tots els anys, com passa tots els anys... I lamentem haver de recordar-li-ho, perquè és que moltes de les seues reivindicacions, entre cometes, se substancien en els pressupostos generals de l'estat que no varen aprovar vostés mateixos. (*Aplaudiments*)

Vostés no poden vore una cosa i la contrària. Vostés no poden estar en contra d'uns pressupostos que solucionen els problemes. (*Aplaudiments*)

Realment, de veritat, és que... En fi. Jo eixiré ací cada vegada que vostés m'ho demanen, només faltaria, és la meua obligació i el meu interès, el meu interès per destapar este tipus de cinisme continuat d'un partit que ha governat allà i ací, que no ha solucionat quan estava en majoria absoluta este nefast sistema de finançament autonòmic i que ara vol una cosa i l'altra. ¿Vol, per exemple, que llevem 1.325 milions i que baixem les llistes d'espera; que llevem 1.325 milions i que acabem amb els barracons; que llevem 1.325 milions i que reduïm la ràtio d'alumnes per aula; que llevem els 1.325 milions i que (*inoïble*) ... augmente la disposició en dependència, tot a l'hora? (*Se sent una veu que diu: «Tot a l'hora»*) Tot a l'hora? Però, perdó, però com s'arreglen eixes coses si no es contractant més metges, contractant més professors, contractant més ajudants socials? Com s'arregla això?

Per tant, per favor, que ahí n'hi ha 5 milions de persones que ens estan escoltant. Ja està bé d'intentar prendre el pèl a la gent! Ja està bé! (*Aplaudiments*)

I tot això, senyories, i tot això, senyories, quan es concreta en *entregas a cuentas* –les bestretes que diem en valencià– això està relacionat justament en el sistema de finançament autonòmic. Se substancia este sistema de finançament autonòmic en els *consejos de política fiscal y financiera* del mes de juliol, que ací no va haver perquè estava el govern en funcions.

I són dos conceptes –i ho dic per a que ho recorde– que són les bestretes i la liquidació de dos anys abans, quan no s'ajusta al que s'havia previst. Estes bestretes és el cor del sistema de finançament. Per tant, si el sistema de finançament ens infrafinança, òbviament les bestretes no estan a l'altura de les nostres necessitats. Este és el quid de la qüestió, és bastant senzill veritat? Doncs això és el que passa. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 190, formulada per la diputada Ana Vega Campos del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre el protocol per a evitar abusos sexuals als centres de menors.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias, presidenta.

Señora vicepresidenta Oltra, gracias por venir esta tarde a responder a una simple pregunta de una humilde diputada. Porque usted no ha querido comparecer en enero, cuando nosotros lo pedimos en un pleno extraordinario, porque sus compañeros dijeron que no concurrían razones de urgencia o necesidad. Yo creo que el tema de los centros de menores es muy urgente y muy necesario tratarlo en Cortes, pero ustedes eluden toda responsabilidad. Otros dicen que es porque usted ya ha contestado todo lo que tenía que contestar. Si es cierto vamos apañados, de verdad. Suerte que todavía tenemos otras vías para que usted venga aquí a explicar lo que tiene que explicar.

Así empezó usted en 2017: «Cuando llegamos al gobierno en julio de 2015 nos encontramos un caos organizativo en el sistema de protección a los menores». ¡Qué cosas! Como el que hay hoy en día. «Un sistema privatizado, desmantelado, sin coordinación, que no ha protegido adecuadamente a los menores». ¡Qué cosa! Privatizado, pero ustedes les deben 13 millones de euros a los centros de menores. ¡Qué cosas!

Y se encargó muy rápido –eso sí– de romper la presunción de inocencia de uno de los cuidadores para vaciar rápidamente el centro de menores de Segorbe, sacando a los niños de allí con la ropa en bolsas de basura. Su compañero Arcadi España ha hablado de la presunción de inocencia, de verdad, por favor, un poquito de por favor. Y aplíquese el cuento que usted es jurista y sabe de lo que hablamos.

Lo cierto es que hoy estamos a 5 de febrero de 2020 y aquí la vida sigue igual, ¡qué cosas! Sin que sirva de precedente, resulta que usted acusó al Partido Popular de falta de control y ahora usted tiene que tragarse sus propias palabras.

«Se han tapado cosas y mientras yo esté aquí los niños tendrán voz». Y, ¿por qué no vino usted a comparecer en el Pleno en enero para darles voz a esos niños? De esas dos sentencias: una de la Audiencia Provincial de Valencia, de una condena a uno de los cuidadores a 5 años por abusos continuados a una menor de 16 años, y otra de la Audiencia Provincial de Alicante, que además dijeron que la *consellera* tenía responsabilidad, responsabilidad, sobre los hechos acaecidos.

Porque yo le recuerdo que existe la culpa *in vigilando*. Ustedes tenían que haber actuado con la diligencia de un buen padre de familia y haber vigilado a los trabajadores de los centros de menores. Eso también lo sabe usted como jurista que es.